

For finansåret 1976-77 skønnes det, at rådet vil behandle ca. 1700 sager i alt. Ulykkesforsikringsnævnet i Grønland varetager den i anordning af 2. februar 1962 etablerede ulykkesforsikringsordning.

Nævnets formand (landsdommeren) og næstformand (landslæggen) vederlægges pr. sag med et grundbeløb, reguleret som for grønlandske grundbeløb, som udgør pr. 1. april 1975 for

formanden 18,00 kr. opreguleret til 96,23 kr.
næstformanden 17,10 kr. opreguleret til 91,43 kr.

Nævnets sekretær er fast aflønnet. (Finanslovforslag 1976-77 med 77.800 kr.). For finansåret 1976-77 har man skønnet, at nævnet vil behandle 170 sager.

Det bemærkes, at vederlagene til formanden og næstformanden er fastsat af ministeriet for Grønland senest i 1973 efter forhandling med de respektive organisationer (A.C. og Lægeforeningen).

Fra socialministeriets side er man ikke på nuværende tidspunkt i besiddelse af yderligere oplysninger, der kan begrunde en sammenligning af de udbetalte vederlags størrelse til henholdsvis det færøske råd og det grønlandske nævn.

Spørgsmål 14:

Ad § 15.A.3.30.52.01. Ungdomsydelse.

I anmærkningerne er anført: „Endvidere foreslås bevillingen pristalsreguleret på samme måde som fastsat for børnetilskuddene fremover (dvs. med halv virkning)“.

Er det efter ministerens opfattelse forsvarligt og i overensstemmelse med Budgetvejledningen, at et så vidtgående og principielt forslag fremsættes som en anmærkning til en enkeltkonto — burde forslaget ikke fremsættes i form af forslag til en tekstanmærkning? Ministerens besvarelse bedes ledsaget af indhentede erklæringer fra finansministeren om spørgsmålet.

Svar:

I lov om børnetilskud og andre familieydelse er det i § 36, stk. 2, fastsat, at statskassens udgifter efter kap. 2 (ungdomsydelsen) afholdes inden for et beløb, der bevilges på de årlige finanslove. Lovens § 39, stk. 2, giver følgende regel: „Socialministeren bemyndiges til at ændre størrelsen af den i § 6, stk. 1, omhandlede ungdomsydelse under hensyntagen til det på de årlige bevillingslove bevilgede beløb. Socialministeren meddeler landets kommuner størrelsen af det beløb, hver enkelt kommune efter § 36, stk. 2, kan råde over med refusionsberettigende virkning. Socialministeren bemyndiges endvidere til at ændre de i § 6, stk. 2, nævnte indtægtsgrænser efter et skøn over den forventede indkomstudvikling.“

Der er ikke i loven fastsat regler om, efter hvilke retningslinier det samlede beløb, der i et finansår kan stilles til rådighed til ungdomsydelse, skal opgøres.

Ungdomsydelsen kan gives til hjælp til forsørgelse og uddannelse, og ungdomsydelsens forsørgsmæssige karakter og den bemyndigelse, loven i § 39, stk. 2, tillægger ministeren, åbner mulighed for, at den almindelige pris- og lønudvikling i samfundet får virkning på det beløb, der søges stillet til rådighed til uddeling af ungdomsydelsen. Dette kunne tale for at beløbet, der søges til ungdomsydelse, i hvert fald ikke var mindre end svarende til en opregning til finanslovforslagets prisgrundlag af den bevilling, der blev stillet til rådighed i det finansår i hvilket ungdomsydelsen indførtes.

Ungdomsydelsen er en afløsning af statens uddannelsesstøtte til de 16- og 17-årige, og for totalbevillingen til uddannelsesstøtte sker der årligt en fremførelse til det nye prisniveau.

Ungdomsydelsen er imidlertid også en afløsning af børnetilskud til de 16- og 17-årige, og den sammenkædning af ungdomsydelse og børnetilskud, der ligger i, at bestemmelserne herom er indeholdt i samme lov, er derfor baggrunden for forslaget om kun at søge bevillingen til ungdomsydelse opregnet med *halvdelen* af den procentvise